

ଗୁରୁବାର, ୦୯ ମେ ୨୦୨୪

(ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ଗୀତା ୫/୨୫)

—କନ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧୀୟାସଯୋଗୀ—

(ଶ୍ରୀଭଗବାନୁବାଚ)

ଲୋଭକେ ବ୍ରହ୍ମ ନିର୍ବାଣମଅଷୟୀ ସ୍ତ୍ରୀରକଳ୍ପାଣୀ ।
ଶିଖେନ୍ଦ୍ର ଗୋପୀର ଚର୍ଚାତିଥିଲେ ଏହା ହେବା

ଛନ୍ଦଦେଖା ଯତାମାନଃ ସବ୍ରତହତେ ରତାଃ ॥୧୫॥
ଯେନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କ ପାପ କ୍ଷମପାୟ ହୋଇଲି ଯେନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କର ଜୀବ ମା

ଯେଉଁହାନଙ୍କ ଧାପ କ୍ଷମୟପ୍ରତ୍ୟୁଷ୍ମିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁହାନଙ୍କର ଜଙ୍ଗ ସବୁ ପ୍ରକାର
ସଂଶୟ ଛାଇ ହୋଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ସଂଯତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ
ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବତ୍ତର ହିତସାଧନରେ ନିରବ ଅଳ୍ପି, ଏହିପରି ଉଦ୍‌ଦେଶୀ
ନିର୍ମାଣ କରିର୍ଥାଣ (ମୋଷ) ପାପ ଦ୍ୱାରି । ॥୧୫॥

ସାହାଯ୍ୟ, ସହାନୁଭୂତି ଅପେକ୍ଷାରେ ସୁଦାନ

ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷମାନ ଯୁଦ୍ଧ, ବିବାଦ, ବିସ୍ତାପନ, ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରି ବିପଦ
ସହ ସଂଗର୍ଷ କରୁଛି । ଏହିସବୁ ବିପଦକୁ ନେଇ ଅନେକ ଚିତ୍ର ଆମକୁ ବିବ୍ରତ କରିଗଲିଛି
। ଲୟାଙ୍କଲର ଗାତା ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ଦୂର୍ଶିଆର ଯୁଦ୍ଧରେ ଆକ୍ରମଣର କେତେକ ତୃତୀୟ,
ଏତେ ବିଭିନ୍ନ ଯେ, ତାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ପାଇଁ କାହାରି ପାଖରେ ଭାଷା ନାହିଁ ବା
ଧୈର୍ଯ୍ୟ ବି ନାହିଁ । ତଥାପି ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଛି, ଏହାର ପରିସମାପ୍ତି କେତେ ହେବ, ତାର
ଉତ୍ତର କାହାରି ପାଖରେ ନାହିଁ, ବରଂ କେତେକ ଦେଶ ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧକୁ
ସମର୍ଥନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱ ଏବେ ବିଭାଜିତ ଏବଂ ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ ଲଭେଇରେ
ଦେଶସମୂହ ଏତେ ବ୍ୟୟ ଯେ' ସହନ୍ତୁତି ଓ ମାନବିକତା ବୋଲି ଏଠାରେ କିଛି
ନାହିଁ । ଏହିଭିତ୍ତି ବିଶ୍ୱଜ୍ଞକିତ ଅବସ୍ଥାରେ, କେତେଯେ ଜୀବନ ନିଷ୍ଠ ହେଇଚାଲିଛି, ତାର
ହିସାବ ନାହିଁ ବା ହିସାବ ରଖିବାକୁ କେହି ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି । ସୁଦାନ ସମସ୍ୟା, ତାର ଏକ
ବଡ଼ ଉଦାହରଣ ଯେଉଁଠାରେ ମାନବିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଶେଷ ସୀମାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛି ।
ସେଠାକାର ଦୃଶ୍ୟ, ଯେ କୌଣସି ସାଧାରଣ ମଣିଷଙ୍କୁ ବ୍ୟୟ ବିବ୍ରତ କରିପକାଳବେ
ଏବଂ ମଣିଷଟି ଦୁଃଖରେ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିବା ସହ, ନିଜକୁ ନିଜେ ନିଶ୍ଚଯ କହିବ, 'ଏହାହିଁ
ଆମ ମାନବିକତାର ପରିଚିତ' । ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସବୁକିଛି
ଭୁକ୍ଷୁତି ଯାଇଛି ଏଠାରେ । ବିଶ୍ୱରେ ଏତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଧନୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅଛନ୍ତି, ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ରାଷ୍ଟ୍ର ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସୁଦାନ ବାନ୍ଦାଙ୍କ ପାଇଁ କାହାରି ବି ଧାନ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱର ଧାନ
ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଚାଲି ଯାଉଥିବାରୁ, ହୁଏତ ସୁଦାନର ଦୁଃଖ ଅଣଦେଖ
ହେଇ ରହିଯାଇଛି । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଲୋକ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ସାମା କରୁଛନ୍ତି । ଗଣମାଧ୍ୟମରେ
ପକାଶିତ କେତେକ ଖବର ଅନସାରେ, ମାଟି, ଗଛପତ, ଏପରିକି ରାୟାର ମଇଲାକ୍ଷ

ଖାଦ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଜୀବନ ବିତାଉଛନ୍ତି ସାଧାରଣ ଜନତା । ଅନାହାର, ପୁଷ୍ଟିହୀନତା ଏବଂ ରୋଗରେ ପାତିତ ହେଲ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଜୀବନ ହାରୁଛନ୍ତି । ସୁଦାନର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଲେ, ଅନୁମାନ କରିବୁଏ, ଯୁଦ୍ଧ, ବିସ୍ମାପନ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅବନନ୍ତିର ଫଳାଫଳ କେତେ ଭୟକ୍ଷର ହେଲପାରେ । ଏହି ଦୁଃଖ ସମୟରେ, ସେଠାକାର ଜନତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏବଂ ପରୋକ୍ଷରେ ରୋଜଗାର ପାଇଁ, ଧାନ ପାଇଁ ଏବଂ ଚିକେ କରୁଣା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହି କିନ୍ତୁ ଶୁଣି କେତେକ ସଂସ୍କା ଆଗେଇ ଆସିଛନ୍ତି, ସୁଦାନର ବିଭିନ୍ନ ବୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳରେ ସାହାଯ୍ୟ ପହଞ୍ଚାଇ, ମୂଲ୍ୟବାନ ଜୀବନସୁର୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାପାଇଁ । ପରିଚାଳନାଗତ ଆହାନ, ରାଜନୈତିକ ପ୍ରତିବନ୍ଦକ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅସୁରିଧା ସଦ୍ବୈ, ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ସଂସ୍କା ଓ ଏହାର କର୍ମଚାରୀମାନେ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଡହଳବିକଳ ହେଉଥିବା ମଣିଷଙ୍କ ପାଖରେ ସାହାଯ୍ୟ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ସଂଗ୍ରାମ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ସୁଦାନରେ ଚାଲିଥିବା ଗୁହ୍ୟମୁଦ୍ର ଦେଶକୁ, ଏହାର ଜନତାଙ୍କୁ ଧ୍ୟା ଆଡ଼କୁ ନେଇଚାଲିଛି । ଖାଦ୍ୟର ଅଭାବ ସହ ଅଧ୍ୟାତ୍ମାର, ହୃତ୍ୟା, ବଳାକ୍ରାର, ଲୁଣନ ପରି କୁକାର୍ୟ୍ୟ ବଢ଼ିଚାଲିଛି । ମିଲିତ ଜାତିସଂଘର ଜାନୁଆରୀ ୧୦୨୪ ମସିହାର ଆକଳନ ଅନୁମୋଦୀ, ସୁଦାନର ୪୫ ନିୟୁତ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟ ୪.୯ ନିୟୁତ ଲୋକ ବିସ୍ମୟିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ୧.୪ ନିୟୁତ ଲୋକ ଶରଣାର୍ଥୀ ଭାବରେ ପଳାଯନ କରିଛନ୍ତି । ସୁଦାନର ନାଗରିକ ଆମୋଳନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଏକ ସାଧାରଣ ମଞ୍ଚ ଗଠନ ପାଇଁ ରାଜନୈତିକ ଦଳ ସଂଗ୍ରଷ କରୁଛନ୍ତି । ଏପିଲ ୧୫, ୨୦୨୩ ରେ, ସୁଦାନର ସଶସ୍ତ୍ର ବାହିନୀ (ସେବାଏସଏଫ୍) ଏବଂ ପାରାମିଲିଟାରୀ ରାପିଦ୍ ସପୋର୍ଟ ଫୋର୍ସ୍ (ଆରେସଏଫ୍) ମଧ୍ୟରେ ହିଁସାମୂଳକ ସଂଗ୍ରଷ ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ଫଳରେ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ବିସ୍ମୟିତ, ଆଶ୍ରୟକାରୀଙ୍କ ସମେତ ଟ.୨.୭ ମିଲିଯନରୁ ଅଧିକ ଲୋକ ବିସ୍ମୟିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ବିବାଦ ସୁଦାନର ଅନେକ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜୁ ଯଥା, ଚାଲିଥିବା ଦ୍ୱାରା, ବିଶ୍ଵଙ୍କା, ରୋଗ, ଅର୍ଥନୀତିରେ ଅବନନ୍ତି, ରାଜନୈତିକ ଅସ୍ତ୍ରିରତା ଏବଂ ଜଳବାୟୁ ଜରୁରୀକାଳୀନ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ବଡ଼ାଇ ଦେଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନର ବିବାଦ ପୂର୍ବରୁ, ୨୦୦୩ରେ ତାରଫୁର ସଙ୍କଟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରାତାରୁ ସୁଦାନ ହିଁସା ଏବଂ ବିସ୍ମାପନ ସହ ସଂଗ୍ରାମ କରିଆସୁଥିଲା । ଆପ୍ରିକାର ହିଁତୀୟ ସର୍ବାଧୂକ ଶରଣାର୍ଥୀ ଅର୍ଥାତ୍ ୧ ମିଲିଯନରୁ ଅଧିକ ଶରଣାର୍ଥୀ ସୁଦାନରେ ବାସ କରୁଥିଲେ- ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଦକ୍ଷିଣ ସୁଦାନ ଏବଂ ଉତ୍ତର ଲୟାନ୍ତିଆର ଥିଲେ ଏବଂ ଅନେକେ ଟିକ୍ରେ ବିବାଦରୁ ପଳାଯନ କରିଥିଲେ । ଏବେ ପରିସ୍ଥିତି ସାନ୍ତ୍ବାନିକ । ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ପରିସ୍ଥିତି ଗମ୍ଭୀର ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ଜାତିସଂଘ ଅଧିକ ସମର୍ଥନ ପାଇଁ ନିବେଦନ ଜାରି ରଖିଛି କାରଣ ୨୫ ନିୟୁତରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମାନ୍ୟକ ସହାୟତା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ନିରାପଦ ବିଶ୍ଵର ସର୍ବ ବୃହତ୍ କୁଣ୍ଡଳ କରିଛି । ସୁଦାନର ସଶସ୍ତ୍ର ବାହିନୀ (ସେବାଏସଏଫ୍) ଏବଂ ରାପିଦ୍ ସପୋର୍ଟ ଫୋର୍ସ୍ (ଆରେସଏଫ୍)ର ବେଳାମାରେ ବିପାଳନ ହିଁସା ଏବଂ ବିପାଳନ ପିଲାମାନ ଏବଂ

ଦେଖାନ୍ତେ ସେହିମାଙ୍କ ହୁଏଥା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ହାନା କରିଦେଇଥିବାରୁ ଧାର୍ଯ୍ୟତା ପ୍ରଯାସ ବିଳଳ ହୋଇଛି । ଏବେ ସୁଦାନର ଗତି କୁଆଡ଼େ, ତାର ଉରର ନାହିଁ । ଗୁହ୍ୟଭବର ଭୟାଭୟତା ମଧ୍ୟରେ, ସହାନୁଭୂତିର ଅଭାବ ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସମ୍ପଦାୟର ଉଦ୍ଘାସୀନତା ସୁଦାନର ଦୁଃଖକୁ ବଡ଼ାଇ ଦେଇଛି । ଏପରି ଏକ ସମୟରେ, ସାରା ବିଶ୍ୱ କିପରି ନୀରବଦ୍ଵାଷ ସାଜିଛି, ତାହା ଆଶ୍ରଯ୍ୟର କଥା । ମାନବିକତାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଏହାହିଁ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସମୟ । ଏହା ସ୍ଵଷ୍ଟ କରିଛି, ଆମର ନୈତିକତା ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ... ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏକତା, ଭ୍ରାତୃଭାବ ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ । ଏହାହିଁ ମାନବିକତାର ପରାମା କରିବାର ସମୟ । କାରଣ ଯଦି ଆମେ ତୋକିଲାଙ୍କ କୁନ୍ଦନ, ବିଶ୍ୱାପିତଙ୍କ ଦୁଃଖକୁ ଆଖି ବୁଝି ପାରିବା, ତାହେଲେ ମାନବିକତା ରହିଲା କୋଉଠି ? ମହାମାରୀଠାରୁ ଆଗମ କରି ଜଳବାୟ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହୁ ବିପଦରେ, ବିଶ୍ୱ ସାମୁହିକ ଭାବରେ ଲାଗେଇ କରି ସଫଳ ହେଇଥାବେଳେ, ସୁଦାନବାସୀଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ବିଶ୍ୱ ଏକାଠି ଛିଡ଼ା ହେଇପାରୁନାହିଁ କାହିଁକି ? ସୁଦାନର ସଙ୍କଟ ଆମର ଧ୍ୟାନ, ଆମର ସହାନୁଭୂତି ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଏହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିବେକ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବଢ଼ ଆସ୍ତାନ । କାରଣ ଅନ୍ଧକାର ସମୟ ମଧ୍ୟରେ, କରୁଣା, ସହାନୁଭୂତି, ସାହାଯ୍ୟ ହିଁ ଆମର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଯାହା ବାଟକୁ ଆଲୋକିତ କରେ, ଆମକୁ ଗୋଟିଏ ସୁଖ ଭବିଷ୍ୟତ ଆତକୁ ବାଟ କତାଇ ନିଏ । ଆଶା କରିବା ସାରା ବିଶ୍ୱ ସୁଦାନବାସୀଙ୍କ ଏ ଦୁଃଖ ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସିବେ ଏବଂ ସୁଦାନବାସୀଙ୍କ ଦୁଃଖ ଲାଗେ ଲାଗିବାରେ ସହାୟକ ହେବେ ।

ସମ୍ବାଦକୀୟ ପୃଷ୍ଠାପାଇଁ ଆଲେଖ୍ୟ ଏବଂ ସମ୍ବାଦକଙ୍କୁ ପଡ଼ି,
ଆପଣ ଆମକ ନିମ୍ନ ଲ-ମେଲରେ ପଠାଇପାରିବେ ।

(ସମୟ ଲେଖାରେ ଲେଖକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଠିକଣା ସହ
ମୋବାଇଲ ନମ୍ବର ଏବଂ ଫଟୋ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ)
samavaeditorial2021@gmail.com

samayaeditorial2021@gmail.com

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପିଲା

ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ପାଣିଗ୍ରାହୀ

ହଳରେ ବଳଦ ଯୋତି ପୂର୍ବାମୁଖୀ ହୋଇ ହଳଦା,
ଚନ୍ଦନ ଓ ସିହୁର ବୋଲା ଧାନକୁ ମୁଣ୍ଡାଳ ବିଲକୁ
ଯାଏ । କୃଷକ ଗୁହିଣୀ ଓ ପିଲା ଛୁଆମାନେ
ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଭୋଗ ସାମଗ୍ରୀ ଧରି କୃଷକର
ପଛେ ପଛେ ବିଲକୁ ଯାଆନ୍ତି । ବିଲର ପୂର୍ବଦିଗରେ
ବିହନ ପାତ୍ର ଓ ପୂଜା ସାମଗ୍ରୀ ରଖି କୃଷକ ପାଣି
ଛିଞ୍ଚେ । ସେଠାରେ ପ୍ରଥମେ ଶିଶାନ୍ୟ କୋଣରେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କୁ ଭୋଗ ଦେଇ ବସୁମାତାଙ୍କୁ
ପ୍ରଶାମ କରେ । ପୂଜା ପରେ ବିଧୁ ଅନୁସ୍ଵାରେ
ଧାନ ବୁଣୀ ଆରମ୍ଭ କରେ ଏହାକୁ ଅଖୀମୁଠି
କୁହାୟାଏ । କୃଷକ ନିଜ ବିଲରେ ଅଖୀମୁଠି
ବୁଣୀଶାରି ମା' ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
କହିଥାଏ ଏ ଅଶ୍ୟମୁଠ ଯେପରି କ୍ଷୟ ନ ହେଉ ।
ମୁଠି ଅନୁକୂଳ ପ୍ରସାଦକୁ ଗୁହକର୍ତ୍ତା ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ
ବଣ୍ଣନ କରନ୍ତି । ପରିବାର ବର୍ଗ ଏକତ୍ର ସେବନ
କରନ୍ତି ଓ ଗୋ-ସମଦର୍କ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ।
କୃଷକର ପରିବାର ସେଦିନ ନିରାମିଷ ଭୋଜନ
କରନ୍ତି । ଶାଗ ବା ଶାଗ ମିଶା ତରକାରି ରନ୍ଧା
ଯାଏନାହିଁ । ପିଠାପିଶାରେ ସମସ୍ତେ ଅପ୍ୟାନ୍ତିତ
ହୋଇଥାନ୍ତି । କେବଳ ଧାନ ଦୁହେଁ କଞ୍ଚାରୁ,
ପାଣିଜଞ୍ଚାରୁ ଆଦି ଗଛର ମଞ୍ଜି କୃଷକ ଗୁହିଣୀ
ଏହିଦିନ ଲାଗିଥାଏ । ଧାନ ବିହନ ବୁଣୀଶାର
ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ସମୟ ହେଉଛି ଦୈଶ୍ୟ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଡୁଢାଯା
ଠାରୁ ସାବ୍ରତୀ ଅମାବାସ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ବିଜ୍ଞାନ
ସନ୍ନତ କାରଣ ଅନୁଯାୟୀ ମଞ୍ଜିର ବାଜ ଅଞ୍ଚରିତ

ହେବା ପାଇଁ ମାଟିର ଏକ ନିର୍ଭିଷ୍ଟ ଉତ୍ତାପ
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଧାନ ବିହନ ଗଜା
ହେବାପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନିର୍ଭିଷ୍ଟ ଉତ୍ତାପ ମାଟିରେ
ଅକ୍ଷୟ ଢୁଟୀଯା ଠାରୁ ହେଲେ ମିଳିଥାଏ ।

କୃଷିର ଆଦ୍ୟ ପର୍ବ ଅକ୍ଷୟ ଢୁଟୀଯା । ଅକ୍ଷୟ
ଢୁଟୀଯାରେ ହେଲେ ଧନ ଓ ଝର୍ଣ୍ଣୟର ଦେବୀ ମା’
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଦିରରୁ ଆବିର୍ତ୍ତାବ ହୋଇଥିଲେ ।
ସ୍ଵର୍ଗ ନାରାଯଣ ମା’ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ଏହି ଦିନ ସଜାରେ
ନେଇ ଯାଇଥିଲେ । ଆୟ ଅଳକାର ପ୍ରତି ଓଡ଼ିଆ
ରମଣୀଙ୍କର ରହିଛି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଆକର୍ଷଣ । ପରମରା
ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଦିନ କୌଣସି ଶୁଭ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ
କଲେ କିମ୍ବା ଧାତବ ପଦାର୍ଥ ଓ ସୁନାଗହଣା
କଣିଲେ ଘରକୁ ସୁଖ, ସୌଭାଗ୍ୟ ଓ ସମ୍ମତି ଆସେ
ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମ୍ମତି ହୋଇଥାନ୍ତି ବୋଲି ଲୋକଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାସ ରହିଛି ।

ଟିକ୍ଟାମୁନ୍ତ ରହିବାର ଉପାୟ

ତାମୁଳ୍କ ହେବାର କଥା କହିବାହିଁ ସବୁଠୁ ବଦ
ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ । ଚିନ୍ତାଶୁଭ ଅଟେ, ଚିନ୍ତା ପ୍ରାକ୍ତିକ
ଅଟେ ଆଉ ଚିନ୍ତା ଅନିବାର୍ୟ ଅଟେ । ଚିନ୍ତା

ଚିତ୍ତାରୁ ଧ୍ୟାନ ହଟିଯିବ । ଚିତ୍ତାରୁ ଯଦି ଧ୍ୟାନ
ଥରେ ହଟିଗଲା ତା ହେଲେ ଚିତ୍ତମୁକ୍ତ ନିଜର
ହେଲିଯିବ । ପ୍ରବାହରେ ରହିଲେ ଚିତ୍ତା ହୁଏ ନାହିଁ

ଏ ହୁ । ର
ଉ ପ । ନ
ଖୋଜିବାକୁ

ଅମୃତ

କବାଣୀ

ଶାତର କରିଲେ ଚିନ୍ତାରୁ ମୁକ୍ତ ମିଳିବନି । ପ୍ରବାହ୍ସ
ତ ଗୋଟିଏ ଲହୁଡ଼ି ଭଳି ଉପରୁ ଆଉ ତଳକୁ
ଯିବା ଅନିବାର୍ୟ ଅଗେ । ଏହି ଲହୁଡ଼ି ଉପରକୁ
ଉଠିଆଏ ଆଉ କିଛି ସମୟ ପରେ ସେହି ଲହୁଡ଼ି
ତଳକୁ ଆସିବା ଆରମ୍ଭ କରିଆଏ । ଲହୁଡ଼ି
ଛାତିଲାବେଳେ କିଛିହେବ ନାହିଁ କେବଳ ପାଶି
ଆଉ ଗୋଲିଆ ହେବ ।

100

ଅମ୍ବବୀଣା

ସଂକେତ ଅଗେ, ଭୁମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟ, ଚିନ୍ତା
ସଂକେତ ଅଗେ କି ଭୁମେ ଜାଗ୍ରତ ଅଛି । ଆପଣ
ଚିନ୍ତା ଏହା ସଂକେତ ଦିଏ କି ଭୁମେ ବଞ୍ଚି
ଯଦି ଭୁମେ ଚିନ୍ତାକୁ ଉକି ନାହିଁ ତା ହେଲେ ଭୁମେ
ଚିନ୍ତାକୁ ମଧ୍ୟ ଭାଗେଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଚିନ୍ତାର ଅର୍ଥ ହେଲାକି ଆମେ ପ୍ରବାହରେ ମୁହଁ
ଯାଇ, ଆମେ ଅଚକିଗଲେ । ଚିନ୍ତାର ଅର୍ଥ ହେଲା
ଆମେ ନିଜକୁ କୌଣସିବିଷ୍ଟ, ସମସ୍ୟା ଅଥବା
ବ୍ୟକ୍ତିର ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଆମେ
କରିଦେଲେ ଆଉ ଆମେ ନିଜର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତାବିଧି
ହେଇଲେ ଦେଲେ ।

ଚିନ୍ତାକୁ ସ୍ଵାକାର କରିନେବା ହିଁ ପୁରାଚେତନା
ଏହିତ, ଯେମିତି ଯେମିତି ଚେତନାର ସ୍ଵର ବିଭିନ୍ନ

ଶ୍ରୀତିର କରିଲେ ଚିନ୍ତାରୁ ମୁଣ୍ଡ ମିଳିବନି । ପ୍ରବାହୀ
ତ ଗୋଟିଏ ଲହୁଟି ଭାଳି ଉପରୁ ଆଉ ତଳକୁ
ଯିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଗେ । ଏହି ଲହୁଟି ଉପରକୁ
ଉଠିଥାଏ ଆଉ କିଛି ସମୟ ପରେ ସେହି ଲହୁଟି
ତଳକୁ ଆସିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥାଏ । ଲହୁଟି
ଛାତିଲାବେଳେ କିମ୍ବିହେବ ନାହିଁ କେବଳ ପାଶି
ଆଉ ଗୋଲିଆ ହେବ ।

ଆଉ ଲହୁଟିର ପ୍ରାକୃତିକ ଲଯବଦ୍ଧତା ମଧ୍ୟ
ଭାଙ୍ଗିଯାଏ । ଚିନ୍ତାର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସ୍ଵିକାର କରିକି
ବାସ ଦେଖି ରହିବା । ଯଦି କୌଣସି ରୋଗ
ଅଛି ତା ହେଲେ ତାର ଚିକିତ୍ସା କରେଇବାକୁ
ହେବ । ଯଦି କୌଣସି ଅସୁଧା ଅଛି ତା ହେଲେ

ସାଙ୍ଗେ ନିଜ ସୁଖ ପାଇଁ, ଜାତ ନୁହେଁ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱାସିତେ ହିନ୍ଦୁ, ପ୍ରତି ରକ୍ତବିନ୍ଦୁ । ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ

